

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 70. Gallicani Episcopi ad Papam deputati pro obtinenda suce doctrinæ confirmatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII
 A. C. 1742
 lorum Ministrorum propriam conscientiam, contra mandata suorum Episcoporum, contra ritualium propriorum instructionem, contra jus Ecclesiasticum, & contra jus Divinum &c. Hujus ergo tenoris epistolam Præsules Regi exhibebant Episcopali caractere dignissimam, in qua disertis verbis declarabant, se non modo Episcopatus, sed & totius Ecclesiæ Augustissimi Sacramenti, imo ipsius Jesu Christi causam agere. Excipiebantur hi Præsules a Rege cum manifestis singularis benevolentiæ testificationibus, ac certa pollicitatione, Regem pia Præsulum consilia omni auctoritatis suæ mole suffulturum.

Porro eadem hæc epistola ad omnes Franciæ Antistites mittebatur, ex quibus omnino octoginta doctrinam in ea contentam suo assensu ac chirographo munierunt, adeo, ut jure unisona totius Gallicanæ Ecclesiæ vox dici queat.

§. LXX.

Franciæ Episcopi ad Papam deputati pro obtinenda suæ doctrinæ confirmatione.

Id, quod Christianissimus Rex Franciæ Præsulibus pro avita sua Religione pollicitus erat, eo promptius exequabatur

Sæc. XVIII.
 A. C. 1742.

batur, quo ardentius ipsemet semper exoptabat, ut in tanta opinionum atque interpretationum varietate tandem circa has controversias unanimis in Gallis sententia auctoritate etiam Pontificia stabiliretur. Ad id peropportune sese offerebat Clerus Gallicanus, qui in suo Conventu anno a Nativitate Virginea millesimo septingentesimo quinquagesimo quinto circa Constitutionem *Unigenitus* ejusmodi declarationem decem propositionibus comprehensam communi consensu confecit, illamque Regi Christianissimo obtulit, supplicans, ut ex suis triginta tres Episcopos Romam ablegare possent, qui a sacra Sede hujus doctrinæ declarationem, & si bene visum fuerit, etiam confirmationem obtinerent. His etiam accessere alii sedecim Franciæ Episcopi, qui itidem octo ejusmodi articulos per suos Deputatos Romam transmitti petierunt. Horum votis lubentissimo animo annuit Ludovicus XV. Rex, qui eorum preces sua quoque commendatione adjuvit. Erant autem triginta trium Episcoporum propositiones sequentes:

I. „Constitutio *Unigenitus* est præceptum, lex, seu Decretum Sedis Apostolicæ, quo Liber *Reflexionum moralium* (Quesnelli), ac particulatim *Centum pro-*

X x 5 70-

Sæc. XVIII.

A.C. 1742.

„positiones cum una, ex illo excerptæ, ex
 „diversis causis, principaliter vero, quia
 „errores & hæreses continet, damnan-
 „tur. Postquam huic præcepto, legi,
 „seu Decreto accessit acceptatio Eccle-
 „siæ, jure allegatur, tanquam perpe-
 „tuum & irrefragabile judicium totius
 „Ecclesiæ & tanquam doctrina in rebus
 „fidei.

II. „Huic Decreto debetur etiam
 „intus in animo obedientia. Qui hæc
 „obedientiam recusat, committit grave
 „peccatum.

III. „Contumax oppositio erga hoc
 „Decretum potest manifestari actioni-
 „bus externis, & quandoque ansam præ-
 „bere ad grave scandalum; ac proin in-
 „cludit omnia indicia criminis requisita
 „ad hoc, ut alicui SS. Sacramentum
 „publice denegari possit.

IV. „Hæc publica oppositio non est
 „confundenda cum meris conjecturis,
 „suspicionibus, vel rumore. Præsup-
 „ponit enim actionem moraliter conti-
 „nuam, coram testibus factam, & pu-
 „blicam, quæ nullo dolo contegi, nec
 „ullo prætextu excusari possit.

V. „Cum ergo ista indicia contu-
 „macis oppositionis difficulter discerni
 „possint, & applicatio illorum in praxi
 „periculosa sit, Clericus, cui administra-
 tio

„tio Sacramentorum concredita est, Sæc. XVIII.
 „prius consulere debet Episcopum, nec A. C. 1742.
 „sine hujus consilio & consensu cuiquam
 „illa denegare.

VI. „Illi, qui se Bullæ *Unigenitus*
 „opponunt, & de hac oppositione vel
 „judicialiter convincuntur, aut hanc in
 „actuali administratione Sacramento-
 „rum fatentur, debent sine prævia con-
 „sultatione Episcopi publice privari Sa-
 „cramentis.

VII. „Quando circumstantiæ in præ-
 „cedentibus articulis designatæ simul
 „concurrunt, urgendi sunt transgresso-
 „res, qui S. Eucharistiam & extremam
 „Unctionem petunt, admonitionibus,
 „ut signa veræ pænitentiae edant, &
 „scandalum tollant. In aliis autem cir-
 „cumstantiis infirmi a Sacerdote priva-
 „tim admonendi sunt; publice vero
 „nullæ aliæ interrogationes vel exhor-
 „tationes ipsis faciendæ sunt, nisi quæ
 „continentur in Agendis vel Ritualibus
 „Diæcesanis.

VIII. „Ad nullam aliam nisi Eccle-
 „siasticam potestatem pertinet determi-
 „nare, quænam internæ vel externæ
 „dispositiones requirantur ad dignam
 „receptionem SS. Eucharistiæ.

IX. „Hinc ad solos Ecclesiæ Mini-
 „stros pertinet judicare, quinam ad pu-
 blicam

Sæc. XVIII. „blicam vel privatam receptionem SS.
 A. C. 1742. „Eucharistiæ admittendi vel non ad-
 „mittendi sint.

X. „Consequenter peccant graviter
 „contra Statum a Deo institutum, qui
 „cum contemptu potestatis Ecclesiasti-
 „cæ recurrunt ad Magistratus sæcula-
 „res, & per eos SS. Eucharistiam im-
 „petrare conantur. Similiter peccant
 „illi Sacerdotes, qui illicita adulatione
 „mandato sæcularis Magistratus parent,
 „illisque Sacramenta administrant, quos
 „illorum parochus, & horum in spiri-
 „tualibus Antistes indignos seu incapa-
 „ces esse declaravit.“

Articuli vero sedecim Episcoporum
 erant tenoris sequentis:

I. „Constitutio Clementis XI., quæ
 „incipit: *Unigenitus*, est irreformabilis
 „definitio totius Ecclesiæ in rebus fidei,
 „cui sine peccato mortali denegari ne-
 „quit sincera & ex animo profecta obe-
 „dientia.

II. „Etiam jure divino publice de-
 „neganda est SS. Eucharistia illis, qui
 „tanquam publici peccatores se huic ge-
 „nerali Constitutioni opponunt.

III. „Ad hoc, ut cuiquam possit de-
 „negari commuio, non est opus, ut
 „ejus crimen declaretur judicialiter;
 „sed

„sed sufficit, quod sit notorium. Cen-
 „setur autem tunc sufficienter notorium, Cen-
 „sæc. XVIII. A. C. 1742.
 „quando a peccatore nullo modo am-
 „plius celari potest.

IV. „Fidelitas, quam Ministri Sa-
 „cramentorum Divinis & Ecclesiasticis
 „legibus debent, eos obligat, ut ante
 „Sacramentorum administrationem re-
 „moveri scandala curent. Non tamen
 „zelo suo nimium indulgeant, sed, pro-
 „ut leges Ecclesiasticæ statuunt, in ca-
 „sibus dubiis Episcopum interrogare
 „tenentur.

V. „Est articulus fidei, quod Jesus
 „Christus toti simul collectioni prima-
 „riorum Pastorum Ecclesiæ omnem ple-
 „namque potestatem contulerit, fide-
 „les ducendi ad beatitudinem. Pariter
 „est articulus fidei, quod hæc Ecclesiæ
 „potestas sit illimitata & suprema, &
 „quod in rebus spiritualibus a nulla alia
 „potestate dependeat. Itaque ad solam
 „potestatem Ecclesiasticam pertinet jus
 „præscribendi leges, quæ in administra-
 „tione Sacramentorum observandæ sint.
 „Ipsi soli competit jus exponendi has
 „leges, & suprema sententia definiendi,
 „quales internæ vel externæ dispositio-
 „nes requirantur ad digne recipienda
 „Sacramenta.

VI.

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

VI. „Illi, qui nolunt se submittere
 „Bullæ *Unigenitus*, reddunt se perpetuo
 „Sacramentis adhuc magis indignos, si
 „pro eorum impetratione recurrunt ad
 „sæculares Judices; & illi Sacerdotes,
 „qui in tali circumstantia sæculari Judici
 „obediunt, produnt Corpus Jesu Christi,
 „& merentur puniri ab Ecclesia.

VII. „Sacerdos, nulla ordinaria vel
 „delegata jurisdictione præditus, fide-
 „lium infirmorum confessiones excipere
 „non potest, nec eos absolvere, nisi in
 „casu extremæ necessitatis. Hic vero
 „casus non datur, quando Parochus in-
 „firmo Sacramenta denegat, quia recu-
 „savit se subicere Bullæ *Unigenitus*.

VIII. „Cum Episcopus jure Divino
 „teneatur concreditum sibi populum in
 „doctrina salutis instruere, & curare, ut
 „ab aliis instruatur; pariter eodem jure
 „Divino tenetur, eundem juxta diversi-
 „tatem circumstantiarum instruere de
 „legibus universalis Ecclesiæ; & de ejus
 „definitionibus in rebus fidei.“

§. LXXI.

*Epistola Pastoralis Archiepiscopi Pa-
 risiensis circa præsentem con-
 troversiam.*

Ut vero inferior quoque Clerus Galli-
 canus, præcipue Parisiensis propi-
 nato